

**НАРЕДБА № 34 ОТ 23 МАРТ 2006 Г. ЗА ИЗИСКВАНИЯТА
ЗА ИЗВЪРШВАНЕ НА ПРОВЕРКИ НА ЖИВОТНИ,
ЗАРОДИШНИ ПРОДУКТИ, СТРАНИЧНИ ЖИВОТИНСКИ
ПРОДУКТИ И ПРОДУКТИ, ПОЛУЧЕНИ ОТ ТЯХ, ПРИ
ОБМЕН МЕЖДУ РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ И
ДЪРЖАВИТЕ - ЧЛЕНКИ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ**

*ИЗДАДЕНА ОТ МИНИСТЕРСТВО НА ЗЕМЕДЕЛИЕТО И
ГОРИТЕ В сила от 01.01.2007 г.*

Обн. ДВ. бр.30 от 11 Април 2006г.

**Раздел I.
Общи положения**

Чл. 1. (1) С тази наредба се определят изискванията за извършване на ветеринарни проверки при обмен на животни, зародишни продукти, странични животински продукти и продукти, получени от тях, между Република България и държавите - членки на Европейския съюз.

(2) При обмен на животни, зародишни продукти, странични животински продукти и продукти, получени от тях, които отговарят на изискванията на наредбите по приложение № 1, и на животни и продукти по приложение № 2 не се извършва граничен ветеринарномедицински контрол.

Чл. 2. Тази наредба не се прилага:

1. при извършване на проверки от други контролни органи в Република България;
2. в случаи, когато собственици на животни компаньони ги придвижват или транспортират с нетърговска цел между Република България и държавите - членки на Европейския съюз.

**Раздел II.
Ветеринарни проверки на мястото на произход**

Чл. 3. (1) Обмен на животни и продукти по чл. 1, ал. 1 между Република България и държавите - членки на Европейския съюз, се допуска след извършване на ветеринарни проверки от Националната ветеринарномедицинска служба (НВМС), при които е установено, че:

1. животните и продуктите, посочени в наредбите по приложение № 1, отговарят на техните изисквания, а животните и зародишните продукти по приложение № 2 отговарят на здравните изисквания на държава членка, за която са предназначени;

2. животните и продуктите произхождат от животновъдни обекти, събирателни центрове, центрове за добив и съхранение на зародишни продукти или организации, в които се извършват редовни ветеринарни проверки и отговарят на изискванията по чл. 4;

3. животните и продуктите са идентифицирани съгласно изискванията на Европейския съюз по начин, който позволява да бъде установен животновъдният обект, център или организация, от които произхождат или са преминали транзитно, и Европейската комисия е информирана за националната система за идентификация на животните и регистрацията на животновъдните обекти;

4. животните и продуктите при транспортирането им се съпровождат от здравни сертификати и/или други документи съгласно изискванията на наредбите по приложение № 1, а животните и продуктите по приложение № 2 от сертификати и документи - съгласно изискванията на приемащата държава членка; здравните сертификати и/или другите документи се издават от официалния ветеринарен лекар, който отговаря за съответния животновъден обект, център или организация;

5. животните, възприемчиви към заразни болести по приложение № 3, и продуктите, получени от тях, не произхождат от:

а) животновъдни обекти, събирателни центрове, центрове за добив и съхранение на зародишни продукти, организации, зони или региони, в които има съмнение за някоя от болестите по приложение № 3 или се прилагат профилактични мерки;

б) животновъдни обекти, събирателни центрове, центрове за добив и съхранение на зародишни продукти, организации, зони или региони, в които има съмнение или в които са установени заразни болести, непосочени в приложение № 3, или са наложени други профилактични мерки;

в) животновъдни обекти, събирателни центрове, центрове за добив и съхранение на зародишни продукти, организации, зони или региони с установени заразни болести, за които на държава членка получател са дадени допълнителни гаранции от Европейската комисия за недопускане на нейната територия на животни и продукти, и за които НВМС не може да даде гаранции за това, че са свободни от тези болести; официалният ветеринарен лекар не издава сертификат или друг документ, когато прецени, че такива гаранции не могат да бъдат дадени;

б. в едно превозно средство се транспортират пратки, предназначени за няколко крайни местоназначения, всяка от които се придружава от отделен сертификат или друг документ;

7. животните и продуктите, посочени в наредбите по приложение № 1, произхождат от друга държава членка, предназначени са за изнасяне в трета страна и преминаващи транзитно през Република България остават под митнически надзор до напускане на територията ѝ; когато НВМС прецени, че при надзора могат да бъдат нарушени изискванията за защита и хуманно отношение към животните, отправя искане до митническите органи за ускоряване на извършването му.

(2) Когато животни или продукти по чл. 1, ал. 1 не отговарят на изискванията в законодателството на Европейския съюз или за които няма такова законодателство, НВМС може да разреши транзитното им преминаване

през Република България.

(3) Националната ветеринарномедицинска служба не допуска обмен на животни и продукти по чл. 1, ал. 1, когато:

1. те трябва да бъдат унищожени съгласно национални програми за профилактика, ограничаване и ликвидиране на някои болести, непосочени в приложение № 3;

2. за животни и продукти по приложение № 1 или 2 има забрана за пускане на пазара в Република България по причини от здравен характер.

Чл. 4. (1) Освен официалните ветеринарни лекари и инспектори и експерти от НВМС извършват проверки в животновъдни обекти, регистрирани пазари, събирателни центрове, центрове и организации, чрез които дават гаранции, че животните и продуктите, предназначени за обмен, отговарят на изискванията на Европейския съюз.

(2) Когато при проверките по ал. 1 възникне съмнение, че някои изисквания на Европейския съюз са нарушени, се извършват допълнителни проверки и ако съмнението се потвърди, се предприемат мерки за изолация на животните и други ограничителни мерки в животновъдния обект, събирателния център, центъра за добив и съхранение на зародишни продукти или организацията, в които са установени нарушения.

Чл. 5. При обмен на животни и продукти НВМС дава гаранции на държавата членка, за която са предназначени, че:

1. собствениците на животни и продукти по чл. 1, ал. 1 спазват здравните изискванията на българското законодателство и законодателството на Европейския съюз на всички етапи от производството и пускането им на пазара;

2. ветеринарните проверки на животни и продукти, посочени в наредбите по приложение № 1, се извършват по един и същи начин, както ако са предназначени за търговия в Република България;

3. животните се транспортират по начин, който гарантира спазване на хигиенните изисквания.

Чл. 6. (1) При издаване на сертификатите или документите, придружаващи животните и продуктите, предназначени за обмен с друга държава членка, официалният ветеринарен лекар информира чрез системата по чл. 75 ЗВД националния й компетентен орган и териториалния компетентен орган на мястото на получаването им.

(2) Информацията по ал. 1 съдържа данни, определени от Европейската комисия.

Чл. 7. Националната ветеринарномедицинска служба налага административни наказания по чл. 435 ЗВД на лица, които използват сертификати, документи или идентификационна маркировка, които не отговарят на здравословното състояние на животните, на здравния статус на животновъдните обекти, от които произхождат, или не отразяват действителния

произход на продуктите.

Раздел III.

Ветеринарни проверки на мястото на получаване на животните и продуктите

Чл. 8. (1) При обмен на животни и продукти, посочени в наредбите по приложение № 1, между държава членка и Република България НВМС извършва проверки за спазване на изискванията по чл. 3, ал. 1 и може да взема и проби за лабораторно изследване.

(2) Проверките по ал. 1 могат да се извършват и по време на транспортиране на животните и продуктите, когато компетентният орган на държавата членка, през която те преминават транзитно, или НВМС има информация за нарушения.

Чл. 9. (1) Когато животните произхождат от друга държава членка и са предназначени за:

1. регистриран пазар или събирателен център, собственикът на пазара или центъра носи административна отговорност, ако приеме животни, които не отговарят на изискванията по чл. 3, ал. 1, НВМС извършва проверки на сертификатите или другите документи за спазване на тези изисквания по един и същи начин, както ако животните произхождат от Република България;

2. кланица под контрола на официален ветеринарен лекар, който чрез проверка на сертификатите или другите документи гарантира, че са спазени изискванията по чл. 3, ал. 1, собственикът на кланицата носи административна отговорност при клане на животни, които не отговарят на изискванията по чл. 3, ал. 1, т. 3 и 4;

3. регистриран от НВМС търговец, който разделя пратки, или за животновъден обект, който не подлежи на постоянен контрол, търговецът и обектът се приемат от НВМС за получатели на животните, за които се прилагат изискванията по ал. 2;

4. животновъдни обекти, центрове или организации и когато животни, които се транспортират с едно и също превозно средство, ще се разтоварват на повече от едно място, всяко животно или група животни се придружава от оригинален сертификат или друг документ по чл. 3, ал. 1, т. 4 до съответния получател.

(2) Получателите по ал. 1, т. 3 и 4 са длъжни:

1. преди разделянето на пратките да проверят идентификационната маркировка, сертификатите и другите документи по чл. 3, ал. 1, т. 3 и 4;

2. да уведомят НВМС за установени от тях неточности в документите по т. 1 и да изолират животните до вземане на решение от НВМС;

3. при регистрацията в НВМС да подпишат споразумение, в което да се посочат гаранциите за изпълнение на задълженията им по т. 1 и 2.

(3) Националната ветеринарномедицинска служба извършва внезапни

проверки за спазването на задълженията по ал. 2, т. 1 и 2.

Чл. 10. (1) Всички получатели, посочени в сертификатите и документите по чл. 3, ал. 1, т. 4, са длъжни :

1. по искане на НВМС да извършват проверките по чл. 9, ал. 2 и да я уведомяват най-малко един ден предварително за пристигането на пратка животни и продукти, като посочват в уведомлението естеството на пратката и очакваната дата на пристигането ѝ, а при извънредни обстоятелства - най-малко два дни предварително;

2. да съхраняват най-малко 6 месеца от датата на получаване на пратката сертификатите и документите по чл. 3, ал. 1, т. 4 и да ги представят при поискване от НВМС.

(2) Уведомлението по ал. 1, т. 1 не е необходимо при обмен на спортни коне с документ за идентификация.

Чл. 11. (1) Националната ветеринарномедицинска служба поставя под карантина животни, за които няма изисквания в законодателството на Европейския съюз или това се изисква по българското законодателство.

(2) Карантината се провежда на мястото на доставяне на животните.

(3) Когато НВМС прецени, карантината по ал. 2 може да бъде проведена в карантинна база, която се счита за място на доставяне на пратката.

(4) Националната ветеринарномедицинска служба уведомява Европейската комисия за причините за използването на карантинна база за място на провеждане на карантината.

Чл. 12. (1) При внасяне от трети страни на животни и продукти, посочени в наредбите по приложение № 1, на граничните ветеринарни пунктове НВМС извършва проверки:

1. на сертификатите и документите, които придружават пратките;

2. за спазване на изискванията по чл. 8 - 10, когато животните и продуктите са предназначени за държава членка;

3. за спазване на изискванията по Наредбата за условията и реда за провеждане на граничен ветеринарномедицински контрол при внасяне на суровини и храни от трети страни;

4. за спазване на изискванията на Наредбата за условията и реда за провеждане на граничен ветеринарномедицински контрол при внасяне, изнасяне и транзитно преминаване на животни.

(2) Националната ветеринарномедицинска служба може да разреши транспортни средства, превозващи постоянно и директно животни и продукти между географски точки на Република България и други държави - членки на Европейския съюз, да бъдат контролирани по облекчен режим съгласно изискванията по чл. 8 - 10.

Чл. 13. (1) Когато при проверка на мястото на получаване на пратка животни или при транспортирането ѝ възникне съмнение за заразна болест по приложение № 3 или съмнение за наличие на причинители на зоонози, други

причини, представляващи опасност за здравето на животните и хората, или че животните произхождат от район с констатирана заразна болест, НВМС разпорежда на собственика им да ги изолира в най-близката карантинна база или да ги предаде за клане или унищожаване.

(2) Разходите за карантината, клането или унищожаването са за сметка на изпращача, негов представител или отговорното за животните лице.

(3) Националната ветеринарномедицинска служба незабавно уведомява компетентните органи на държавите - членки на Европейския съюз, и Европейската комисия за констатациите и мерките по ал. 1.

(4) В случаите по ал. 1 НВМС може да прилага предпазни мерки по чл. 15, ал. 2.

(5) Националната ветеринарномедицинска служба може да поиска от Европейската комисия да одобри приемането на общи мерки с компетентните органи на държави членки при съмнение по ал. 1.

(6) Когато Република България е получила допълнителни гаранции от Европейската комисия за говеда и свине в съответствие с изискванията на Наредбата за здравните изисквания към говеда и свине при придвижването или транспортирането им между Република България и държавите членки и за определяне на здравния статус на обектите, от които произхождат, и тези гаранции не са спазени от държавата членка изпращач, НВМС предлага на изпращача или негов представител да избере една от следните възможности:

1. временно задържане на животните под ветеринарномедицински контрол при установяване на остатъчни количества от ветеринарномедицински продукти в тях;

2. клане на животните;

3. връщане на животните след предварителното съгласие на компетентния орган на държавата членка по произход, а в случай на транзитно преминаване през държава членка - и след предварително уведомяване на компетентния ѝ орган.

(7) Когато неспазването на гаранциите по ал. 1 е свързано с неточности в сертификатите или другите документи, които придружават животните, НВМС дава възможност на собственика им или негов представител да ги отстрани преди приемане на мерки по ал. 6.

Чл. 14. (1) В случаите по чл. 13, ал. 1 и 6 НВМС изисква информация от компетентния орган на държавата членка, от която произхождат животните или продуктите, за извършените от него проверки, взети решения и предприети мерки за изясняване на случая.

(2) Когато НВМС прецени, че предприетите от компетентния орган по ал. 1 мерки не са достатъчни, може да му предложи да предприемат съвместни мерки за решаване на случая, а когато е необходимо - и извършване на съвместна проверка на място.

(3) Когато при проверките по чл. 13, ал. 1 НВМС установи повтарящи се нередности в държавата членка, от която произхождат животните или продуктите, уведомява Европейската комисия и компетентните органи на държавите - членки на Европейския съюз, за направените констатации.

(4) В случаите по чл. 13, ал. 1 и 6 НВМС може да поиска от Европейската

комисия:

1. да изпрати инспектори на място;
2. да възложи на официален ветеринарен лекар, включен в списък на Европейската комисия, да провери констатираните нередности;
3. да поиска от компетентния орган на държавата членка, от която произхождат животните или продуктите, да засили проверките в животновъдния обект, център, организация, пазар, приемателен център или регион на произход.

(5) Когато компетентен орган на държава членка установи нередности при обмен на животни или продукти с произход от Република България и отправи искане за изясняване на случая и за отстраняването им, НВМС предприема необходимите мерки, за които информира компетентния орган на държавата членка, Европейската комисия и собственика на животните и продуктите или негов представител.

(6) Когато Европейската комисия изпрати на мястото на установените нарушения свои представители, НВМС им оказва съдействие при извършване на проверката.

(7) Когато собственикът на животните или продуктите или негов представител поиска от НВМС писмена информация за мерките по ал. 5, тя му я предоставя и го информира за начините и сроковете за обжалването им по българското законодателство.

(8) Когато НВМС и компетентният орган на държавата членка, от която произхождат животните или продуктите, не могат да се споразумеят за решаване на случаи по чл. 13, ал. 1 и б, те могат да поискат от Европейската комисия оценка от експерт, включен в списъка на Европейския съюз. Разходите за извършване на оценката са за сметка на комисията.

(9) Разходите по връщане, задържане, изолиране, клане или унищожаване на животните или продуктите са за сметка на собственика или негов представител.

Чл. 15. (1) Националната ветеринарномедицинска служба незабавно информира чрез системата по чл. 50, ал. 2 ЗВД Европейската комисия и държавите - членки на Европейския съюз, за:

1. заразна болест по приложение № 3;
2. зоонози;
3. други болести или причини, които представляват опасност за здравето на животните и хората.

(2) Когато Република България е страна на произход на животни или продукти, предназначени за друга държава членка, или е получила от друга държава членка животни или продукти и са установени болести или причини по ал. 1, НВМС прилага мерки за профилактиката, ограничаването и ликвидирането им, като определя и предпазни зони.

(3) Националната ветеринарномедицинска служба незабавно информира държавите членки и Европейската комисия за мерките по ал. 2.

(4) Когато Европейската комисия поиска нейни представители да проверят на място предприетите мерки, НВМС им оказва съдействие.

Чл. 16. Министърът на земеделието и горите уведомява Европейската

комисия, че НВМС е компетентният орган за извършване на ветеринарните проверки при обмен на животни, зародишни продукти, странични животински продукти и продукти, получени от тях, между Република България и държавите - членки на Европейския съюз.

Чл. 17. (1) Националната ветеринарномедицинска служба регистрира търговците на животни и продукти по чл. 1, ал. 1.

(2) Търговците по ал. 1 водят регистър, в който вписват получените пратки, а получателите по чл. 9, ал. 1, т. 3 - и следващото местоназначение на животните и продуктите.

(3) Лицата по ал. 1 и 2 съхраняват регистъра за срок 10 години от последното вписване и го представят на НВМС при поискване.

Чл. 18. (1) Националната ветеринарномедицинска служба съвместно с представители на други държавни органи, чиято дейност е свързана с контрол на обмена на животни и продукти по чл. 1, ал. 1:

1. извършват проверки:

а) на животновъдни обекти, центрове, организации и транспортни средства за превоз на животни и продукти;

б) на идентификацията на животните и регистрацията на животновъдните обекти;

в) за спазване изискванията към продуктите, посочени в наредбите по приложение № 1;

г) на документи и данни, свързани с обмена на животните и продуктите;

2. вземат проби от животните и продуктите и ги изпращат за лабораторно изследване .

(2) Собствениците и управителите на животновъдни обекти, центрове и организации, търговците и превозвачите на животни и продукти оказват съдействие при извършване на проверките по ал. 1.

Чл. 19. По искане на Европейската комисия НВМС променя списъка на болестите по приложение № 3.

Чл. 20. (1) Обменът на животни и зародишни продукти по приложение № 2 до създаване на законодателство на Европейския съюз се допуска при спазване на националните изисквания за идентификация на пратките и след извършване на проверки от НВМС по реда на тази наредба и по-конкретно - за спазване на здравните изисквания на държавата членка, за която пратките са предназначени.

(2) Националната ветеринарномедицинска служба информира Европейската комисия и държавите - членки на Европейския съюз, за начините на извършване на проверките при обмен на животните и продуктите по ал. 1.

Чл. 21. (1) Националната ветеринарномедицинска служба предоставя информация на Европейската комисия за резултатите от ветеринарните проверки

при обмен на животни, зародишни продукти, странични животински продукти и продукти, получени от тях, между Република България и държавите - членки на Европейския съюз.

(2) Видът на данните, които съдържа информацията по ал. 1, се определя от Европейската комисия.

Допълнителни разпоредби

§ 1. По смисъла на тази наредба:

1. "Ветеринарна проверка" е физическа проверка и/или всяка административна формалност, която се извършва от НВМС на животни и продукти, по чл. 1, ал. 1 за даване на гаранции за здравето на хората и животните.

2. "Обмен" е търговия с животни и зародишни продукти, странични животински продукти и продукти, получени от тях, между Република България и държавите - членки на Европейския съюз.

3. "Животновъден обект" е селскостопански обект или помещение на търговец на територията на Република България, в което се настаняват временно или постоянно се отглеждат животни по приложения № 1 и 2, с изключение на обекти, в които се отглеждат еднокопитни животни, предназначени за развлекателни, спортни и за други цели.

4. "Център или организация" е всяко предприятие, което произвежда, съхранява, преработва или търгува с продукти по чл. 1, ал. 1.

5. "Компетентен орган" е централният орган на държава членка, който извършва ветеринарни проверки, или всеки друг орган, на който той е делегирал това правомощие.

Заклучителни разпоредби

§ 2. Тази наредба се издава на основание чл. 70 от Закона за ветеринарномедицинската дейност (ДВ, бр. 87 от 2005 г.).

§ 3. Наредбата влиза в сила от 1 януари 2007 г.

Приложение № 1 към чл. 1, ал. 2

Ветеринарно законодателство, свързано с обмена на животни, зародишни продукти, странични животински продукти и продукти, получени от тях

1. Наредба за здравните изисквания към говеда и свине при придвижването или транспортирането им между Република България и държавите членки и за определяне на здравния статус на обектите, от които

произхождат (чл. 54 ЗВД).

2. Наредба за здравните изисквания към овце и кози при придвижването или транспортирането им между Република България и държавите членки и за определяне на здравния статус на обектите, от които произхождат (чл. 54 ЗВД).

3. Наредба за здравните изисквания към сперма от нерези, говежди и биволски бици при придвижването или транспортирането им между Република България и държавите членки, внасянето им от трети страни и за определяне на здравния статус на обектите, от които произхождат (чл. 54 и 56 ЗВД).

4. Наредба за здравните изисквания към ембриони от говеда при придвижването или транспортирането им между Република България и държавите членки, внасянето им от трети страни и за определяне на здравния статус на обектите, от които произхождат (чл. 54 и 56 ЗВД).

5. Наредба за здравните изисквания към някои видове животни и зародишни продукти от тях при придвижването и транспортирането им между Република България и държавите членки, внасянето им от трети страни и за определяне на здравния статус на обектите, от които произхождат (чл. 54 и 56 ЗВД).

6. Наредба за здравните изисквания към еднокопитни животни при придвижването или транспортирането им между Република България и държавите членки, внасянето им от трети страни и за определяне на здравния статус на обектите от които произхождат (чл. 54 и 56 ЗВД).

7. Наредба за здравните изисквания към птици и яйца за люпене при придвижването или транспортирането им между Република България и държавите членки, внасянето им от трети страни и за определяне на здравния статус на обектите, от които произхождат (чл. 54 и 56 ЗВД).

8. Наредба за условията за защита и хуманно отношение към животните по време на транспортирането им (чл. 166 ЗВД).

9. Наредба за изискванията към дейностите, извършвани на всички етапи от събирането до обезвреждането на странични животински продукти и на продукти, получени от тях, както и тяхната употреба, пускане на пазара и транзитно преминаване (чл. 66 ЗВД).

10. Наредба относно здравните изисквания към водни животни и продукти от тях при пускането им на пазара (чл. 57 ЗВД).

Приложение № 2 към чл. 1, ал. 2

Животни и продукти, за които няма ветеринарно законодателство на Европейския съюз, но обменът на които подлежи на ветеринарни проверки

Животни и сперма, яйцеклетки и ембриони, които не са посочени в приложение № 1.

Приложение № 3 към чл. 3, ал. 1, т. 5, буква "а"

Списък на особено опасни заразни болести, срещу които НВМС прилага спешни мерки за профилактика, ограничаване и ликвидиране, включително и ограничения на държави членки, региони и зони от тях

Шап по двукопитните животни
Спонгиформна енцефалопатия по говедата
Везикулозен стоматит
Везикулозна болест по свинете
Чума по говедата
Чума по дребните преживни животни
Заразна плевропневмония по говедата
Заразен нодуларен дерматит (Лъмпи скин дизийз)
Треска на долината Рифт
Син език по преживните животни
Шарка по овцете и козите
Африканска чума по конете
Африканска чума по свинете
Ентеровирусен енцефаломиелит по свинете (Тешенска болест)
Класическа чума по свинете
Дурин
Сап
Енцефаломиелити по конете (всички видове, включително и Венецуалски енцефаломиелит по конете)
Инфекциозна анемия по конете
Класическа чума (инфлуенца) по птиците
Псевдочума (Нюкясълска болест) по птиците
Вирусна хеморагична септицемия по пъстървата
Инфекциозна анемия по пъстървата
Вирусна хеморагична септицемия по пъстървата
Малък кошерен бръмбар по пчелите (*Aethina tumida*)
Кошерен акар по пчелите (*Tropilaelaps* spp.)